तिना यक्तिक्षीनानामेवेदानीलनानां तथाचरचश निषेषात् यक्तियाजिभिष्यिभिस्तस्याचरणं न निष-वं तेषां तपःप्रभावात् तत्पापचायसम्भवात्। खतएव स्तपितकयोरपि अन्विकाम्बाबिकयोविचिल्नभीयभा-य योनियोगात् व्यासेन स्तराष्ट्रपास्डुरूपचानजयोरत्-पादमं न विरुद्धम् । चनरवादित्यप्राणे किविवन्धे-प्रकरचे "देवरेण स्तोत्पत्तिर्वतकन्या पदीयते" इत्युक्त काखिकापुराखे च तत्प्रकरचे "द्नौरसेतरेषां च प्रत-लेन परिच इः " रत्यु क्राम् । धतराष्ट्रादीनां त किं बुगीत् पद्मत्वे ऽपि वासुदेवस्य भूमावस्थितिपर्यानं कानिधकाणां मादुभौवाभावाच विरोधः। अतः कलौ तस्य सर्व्यथा निषेधात् तट्विषये विशेषो नामिहिता । २ चे लजात-

ह्त

कार्या ६ चिल्पिकायां ७ चित्रकायाञ्च स्ती राजनि॰ चेत्रज्ञ पु॰ च अमास्रत्वेन सर्व्य चत्वेन वा जानाति चा-क । श्चाताताले न देशाद्यभिमानिन जीने असर्व चे परमेश्वरे। "इदं गरीरं की ने य! चे त्रिमत्यिभधीयते। एतद्यीवेति तं प्राच्छः चे लच इति तिहदः। चे लच्छापि मां विदि पर्मच से प् भारत!। च सची अज्ञयोज्ञीनं यत्तज्ज्ञानं नतं मम ! तत् चील वज्ञ याहक च यहिकारि यतच यत्। स च योयत्प्रभावच तत् समासेन से ऋणु । ऋषिभि-र्वेक्क ना गीतं छन्दे। भिर्विविधैः प्रयक् । अञ्चासूलपदैचीव चेत्रमद्भिविनिवितैः। अमङ्गभूतान्यङ्कारोबुद्धिरव्यक्त-भेव च । इन्द्रियाचि दशैकञ्च पञ्च चेन्द्रियगोचराः। इच्छा द्वेषः सुखं दुःखं संघातचे तना धितः। एतत् चित्रं समाप्तेन सविकारसदाहृतम्" गीता । "खव्ययः पुरुषः बाची चेलची । चर एव प विष्णु प० श्वाचिष च। "प्रक्रत्वास्तु विकारावे चे सत्तत्त्वौरिविहितः" नचेनं ते प्रजानान्ति स तु जानाति तानि वै भा॰ शा॰ २४३छ॰। ''यस्यासानः कारयिता तं चेत्रज्ञं प्रचचते" इति मन्ज्ञो अस्तर्यानिष ''हृदि स्थितः कर्मा साची चेवजी यस्य त्रव्यति, भा॰ खा॰ २०१६ स्तो॰। ५ वटुकभैरवे "चे त्रज्ञः चित्रयोविराट् वटुकस्तवः । ६ विदग्ने ति॰ मेदि॰ ७ कपने ति॰ गद्भाः पचे वचातरि ति॰ "तदाया हिरग्य-निधि निहितमचेत्रत उपयुपरि सञ्चरनो न विन्देयुः" का॰उ॰। ततः ब्राङ्सणा॰ भावे ध्वञ् च त्रम्म युवा॰ या । चैत्रत्त तङ्गावे नः।

खेतदूती स्ती चेत दूतीत । खेतकएटकारिकायाम् राजनिः।

चेत्रपति ए॰ ६त॰। त्रस्तामिन "जीवं त्रपति प्राद्धः नेचिद्ग्निमधापरे । खतन्त्र एव स कचित् चेत्रस्य पतिरि-व्यते' तन्त्र चे व्रपतेरपत्यादि पत्युत्तरपदले ऽपि अञ्च-पखादौ पाठात् चण्। चैत्रपत तदपत्वादिषु ति । चेत्रपपरी सी ज्ले पर्यटीव। (तेपापड़ा) रित खाते

ज्यमेदे वैद्यकम्। चेत्रपाल ति॰ चेतं पालयति पालि - अण्। । चेतर चने ति । २भैरवभेदे पु॰ । तङ्गेदाः प्रयोगसारे उन्ना यथा "मेदा एकोनपञ्चायत् चे लपासस्य की किताः। मालकावी-जभेदेन सिमाना नामभेदतः। खजरवापनुमाव रन्द्र-स्तुतस्ततःपरः। रेड़ाचारचोक्यसंत्र जग्नाद ऋषिस्टनः। कृ संती खप्रकेषय खप्रकर्य कट्ट्रकः । ऐरायतयी घनन्तु-रीप्रधेयस्थिव च । बञ्जनवास्तवार् कवतः खर्या-नतः। गोमुख्यवैव घरटादोङमनावयस्वारयः। छटा-टोपो जटानाच्यो अङ्गर्य अदुश्रः। टङ्गपाणिक्रया-चान्यवानवन्युच डामरः। ढक्कारवी यावर्णच तडिहे इ स्थिरक्या। दन्तुरोधनद्वान्योनितज्ञानः प्रच कः। फट्कारोबीरसंबद अङ्गाख्यो मेचभासरः । युगानो रौ-द्रक्षपच बस्बोडो वसुमांकाथा। सूकनन्दः घडाबाख्यः चुनामा इम्बुक्सचा। एते भेदाः समाख्याता माहका-चरयोनिकाः"। चेत्रपात्रकयनप्रयोजनं यथा "नाम पदास वर्षानां यो वर्षी माहकान्तरे। इस्तते प्रथमं तत तलायं चेलपाचकः। तल तल विधिष्टात्मा भेदैरेतैव्य व-स्थितः । ततो विशिष्टी यष्टव्यः चेत्रपाबस्तु पर्वतः । चत-पानमर्थपूज्य यः कमे जुरुते कचित्। तस्य कमेफलं इन्ति चेत्रपानो न संगयः"। तन्त्रोक्ते २पश्चिमद्वारपाने भैरव-भेदे च "गयोर्ग वटु कं चैव चेत्रपालञ्च योगिनीः । प्रशीद-क्रमयोगेन द्वारपाचान् प्रपूजयेत् तन्त्र १ च लपाचने ति॰ चेत्रफल नः चेत्रस फलम्। १ मूस्यादिचेत्रजाते यसादी। नीनावत्याद्यु को निकोणादिचेत्रभने १ इस्तादिक्षे (कानि) फले चे लगब्दे विद्ताः। [वचायां वैद्यकम्। चेतमालिका स्ती चेतं मालयति मल-णिष-णतुल्। चे चक्दा स्ती चे वे रोइति रंइ-क। श्वालुक्यां कर्कटीभेंदे राजनिश १ चे वजातमावे विश [तत्त्वज्ञापके व्यवहारभेदे | च्चेतव्यवद्वार ए॰ जीवावनीपदर्शिते तिकोणादिचेतफवादि-चेत्रसमाव ति॰ चंते समावित सम्+मू-अच्। १चेतजाते "चेलसम्भवफलं चनं भनेत्" बीलाः। २भूमिजातमात्रे

ति । शभगडाच्ये प्राजिन ।